

Uchwała nr 1/2015
Kolegium Regionalnej Izby Obrachunkowej we Wrocławiu
z dnia 13 stycznia 2015 r.

w sprawie stwierdzenia nieważności części uchwały nr II/14/14 Rady Miejskiej Strzelina
z dnia 9 grudnia 2014 r. w sprawie udzielania pomocy de minimis

Na podstawie art. 18 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 7 października 1992 r. o regionalnych izbach obrachunkowych (Dz.U. z 2012 r. poz. 1113 i z 2013 r. poz. 1646) oraz art. 91 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz.U. z 2013 r. poz. 594, z późn. zm.), Kolegium Regionalnej Izby Obrachunkowej we Wrocławiu

stwierdza nieważność

§ 7 ust. 1 pkt 2 i 3 uchwały nr II/14/14 Rady Miejskiej Strzelina z dnia 9 grudnia 2014 r. w sprawie udzielania pomocy de minimis wobec braku podstawy prawnej do pozbawienia możliwości ubiegania się o pomoc de minimis podmiotów zalegających z zapłatą zobowiązań wobec budżetu Gminy Strzelin oraz istotnego naruszenia przepisów art. 3 ust. 8 i 9 rozporządzenia Komisji (UE) nr 1407/2013 z dnia 18 grudnia 2013 r. w sprawie stosowania art. 107 i 108 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej do pomocy de minimis (Dz.Urz. UE L 352 z 24.12.2013).

Uzasadnienie

Uchwała nr II/14/14 Rady Miejskiej Strzelina z dnia 9 grudnia 2014 r. w sprawie udzielania pomocy de minimis wpłynęła do Regionalnej Izby Obrachunkowej we Wrocławiu 15 grudnia 2014 roku.

Rada Miejska Strzelina podejmując przedmiotową uchwałę m.in. postanowiła w § 7 ust. 1:

„1. Zwolnienie nie może być udzielone:

[...]

2) podmiotom zmieniającym formę prawną prowadzonej działalności gospodarczej;

3) spółkom nowo utworzonym, które powstały w wyniku wydzielenia części majątku ze struktury organizacyjnej i prawnej jednego podmiotu i wniesienia tego majątku w formie aportu do spółki.”

Postanowienia § 7 ust. 1 pkt 2 i 3 uchwały w sposób istotny naruszają natomiast przepisy art. 3 ust. 8 i 9 rozporządzenia Komisji (UE) nr 1407/2013 z dnia 18 grudnia 2013 r. w sprawie stosowania art. 107 i 108 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej do pomocy de minimis (Dz.Urz. UE L 352 z 24.12.2013), które uszczegóławiają zasady związane z kumulacją pomocy w przypadkach połączeń, przejęcia i podziału przedsiębiorstwa. Przepis art. 3 ust. 8 rozporządzenia stanowi, że w przypadku połączenia lub przejęcia przedsiębiorstw, w celu ustalenia, czy nowa pomoc de minimis dla nowego przedsiębiorstwa lub przedsiębiorstwa przejmującego nie przekracza odpowiedniego pułapu, uwzględnia się wszelką wcześniejszą pomoc de minimis przyznaną któremukolwiek z łączących się przedsiębiorstw. Pomoc de minimis przyznana zgodnie z prawem przed połączeniem lub przejęciem pozostaje zgodna z prawem. Natomiast zgodnie z art. 3 ust. 9 rozporządzenia, jeżeli przedsiębiorstwo podzieli się na co najmniej dwa osobne przedsiębiorstwa, pomoc de minimis przyznana przed podziałem przydziela się przedsiębiorstwu, które z niej skorzystało, co oznacza zasadniczo przedsiębiorstwo, które przejmuje działalność, w odniesieniu do której pomoc de minimis została wykorzystana. Jeżeli taki przydział jest niemożliwy, pomoc de minimis przydziela się proporcjonalnie na podstawie wartości księgowej kapitału podstawowego nowych przedsiębiorstw zgodnie ze stanem na dzień wejścia podziału w życie. Z przytoczonych regulacji

wynika, że zmiana formy prawnej oraz podział przedsiębiorstwa nie mają wpływu na możliwość korzystania z pomocy publicznej, a tylko przesadzają — w razie zaistnienia takich zdarzeń — o konieczności kumulacji pomocy de minimis. Ustanowione w rozporządzeniu Komisji (UE) nr 1407/2013 zasady dotyczące kumulacji pomocy de minimis mają z kolei za zadanie przeciwdziałać obejściu maksymalnych poziomów intensywności pomocy.

Jednocześnie Kolegium Izby zwraca uwagę na pewne niedociągnięcia legislacyjne i uchybienia stwierdzone w badanej uchwale. I tak:

1. Określone w § 4 ust. 1 uchwały obowiązki informacyjne nałożone na przedsiębiorcę ubiegającego się o przyznanie pomocy de minimis powinny być sformułowane przy uwzględnieniu obowiązującego w tym zakresie rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 29 marca 2010 r. w sprawie zakresu informacji przedstawianych przez podmiot ubiegający się o pomoc de minimis (Dz.U. Nr 52, poz. 311, z późn. zm.). Załącznik do wskazanego rozporządzenia stanowi „Formularz informacji przedstawianych przy ubieganiu się o pomoc de minimis” (obowiązujący Formularz stanowi załącznik nr 1 do rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 24 października 2014 r. zmieniającego rozporządzenie w sprawie zakresu informacji przedstawianych przez podmiot ubiegający się o pomoc de minimis — Dz.U. poz. 1543). Z punktu widzenia zasad poprawnej legislacji w takim przypadku wystarczy w treści aktu prawa miejscowego odwołać się do ww. regulacji. Nie powinno się bowiem regulować powtórnie tego samego co jest przedmiotem regulacji aktu prawa powszechnie obowiązującego. Dotyczy to w całości postanowień § 4 ust. 1 pkt 9 i 10 uchwały, które są objęte treścią Formularza, a w przypadku pkt 8 jego treść powinna być zmodyfikowana z uwagi na to, że po pierwsze szczegółowe informacje o uzyskanej przez przedsiębiorcę innej niż de minimis pomocy dotyczącej tych samych kosztów kwalifikowanych, na które udzielana jest pomoc na podstawie uchwały, przedstawia się w Formularzu, a po drugie — podmioty ubiegające się o pomoc de minimis powinny zostać zobowiązane do przedstawienia, oprócz zaświadczeń/oświadczeń o pomocy de minimis, również zaświadczeń/oświadczeń o pomocy de minimis w rolnictwie i rybołówstwie, jaką otrzymały w roku, w którym ubiegają się o pomoc, oraz w ciągu dwóch poprzedzających go lat, albo oświadczenie o nieotrzymaniu takiej pomocy w tym okresie. Taki sposób postępowania wynika z regulacji art. 5 ust. 1 rozporządzenia Komisji (UE) nr 1407/2013, zgodnie z którym pomoc de minimis przyznana na podstawie rozporządzenia można łączyć z pomocą de minimis przyznana zgodnie z innymi rozporządzeniami o pomocy de minimis do odpowiedniego pułapu określonego w art. 3 ust. 2 tego rozporządzenia.

2. W § 8 uchwały należy doprecyzować, że pomoc de minimis w formie zwolnienia z podatku od nieruchomości jest udzielana dla przedsiębiorcy działającego w sektorze transportu drogowego towarów, a nie transportu drogowego w ogóle. Zgodnie z art. 3 ust. 2 rozporządzenia Komisji (UE) nr 1407/2013 całkowita kwota pomocy de minimis w wysokości do 100 000 EUR może być bowiem przyznana jednemu przedsiębiorstwu prowadzącemu działalność zarobkową w zakresie drogowego transportu towarów w okresie trzech lat podatkowych.

Uwzględniając powyższe, Kolegium Regionalnej Izby Obrachunkowej we Wrocławiu orzekło jak w sentencji uchwały.

Na niniejszą uchwałę Radzie Miejskiej Strzelina przysługuje skarga, którą wnosi się do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego we Wrocławiu, ul. Świętego Mikołaja 78/79, za pośrednictwem Kolegium Regionalnej Izby Obrachunkowej we Wrocławiu, w terminie 30 dni od dnia jej doręczenia.

Zastępca Przewodniczącego Kolegium
Regionalnej Izby Obrachunkowej
we Wrocławiu

Marek Głód